

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.

Egyes szám ára 10 kr. = 20 fillér.

Felolvas szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdáshoz (városkör 81) intézendők. Nyilvánter sora 40 fr. — Hirdetések nagyság szerint.

Elektromos világítás.

Nemesak a városházán, ahol rendesen a kulisszák mögött tanácskoznak, beszélnek róla, hanem a városban szerte is egyébről sem tudnak, mint a szombathelyiek által felajánlott villamos világításról. Természetes dolog, hogy a községi kezdetben mindenek kapnak s ha lehetne, 24 óra alatt világvárossá tennék elhagyatott városukat; de ha kissé gondolkoznak az ügyek fölött, csakhamar kijózanodnak ábrándjaikból s ilyenkor azután mérlegelik az árt is, a melyet az osztogató kis és nagy hatalmasságok követelnek azért a valamiért. Ez ismét természetes, mert Köszegnek csak nagy summáért bocsátanak valamit áruba s olyanok, a kik rendes körülmények között nem ismernek bennünket. Olyas valaminek látszik most a szombathelyiek által az újabb felajánlott és váltig földicsért elektromos világítás. No hiszen ránk férne egy kis jobb világosság, de olyan formában, ahogy azt kontempláljuk és milyennek az valóban látszik, részünkről nem kérünk belőle.

Az ajánlat, a melylyel most nálunk egy, nem tudjuk miféle bizottság foglalkozik, nem sok kilátással kecsegtet a kivitel tekintetében.

Ha összeírás nélkül is hamarjában szemlét tartunk azon fogyasztók fölött, a kik a villamos világítás bevezetésére és magasabb használati költségeire elhatározhatnák magukat nem az olcsóság, hanem a fokozottabb osin és egészségi szempontokból, kivált ha figyelembe vesszük, hogy a villamos világítás mellett más minőt is

kell még a házban tartani, azok száma ugyan nem jelentéktelen és mégis azt lehetne gondolni, hogy a város közönségével együtt e néhány szerencsés évente a világításra 6, vagy legfeljebb 8 ezer frtot kiadhatna. Csakhogy mit látunk? Azt, hogy az újánlat 1000 izzó lángért 15 frt-jával minimo 15 ezer forintot föltételez a villamos világítás tervbe vett bevezetéséhez. És mit látunk még? Azt, hogy ezen óriási évi kiadás mellett még a tőlünk sok kilométer távolban befolyásunk alól elvont ikervári vízmotor és annak a nagy távolság hosszú vezetékének és sokféle való igénybevitelének esélyeivel állunk szemben.

Nem vagyunk szakértők, de annyi bizonyos előttünk, hogy vízmotoraink nekünk itt helyben is vannak, a melyeket igaz, hogy szintén úgy, mint az ikervárit, előbb be kellene e czélnak megfelelőleg rendezni; de másrészt figyelembe veendő, hogy a világítás csak sötét napszakában veszi azok működését igénybe, míg nappal azok egyéb rendeltetésüknek szolgálhatnak. Az üzlet, ha az sajátunk, lehető olcsón rendezhető be 3 kerületre osztott városnál, sőt elégséges volna a kísérletezés céljából egyelőre csak az egyik kerület berendezése. Ennek költségei a közkezen forgó tarifák szerint 160 lángra éppen nem oly rettenesekek. 5000 frt évi kiadás 500 lángra a lehetőség és a szükséglet határain belül maradna.

D. V. Junk építési tanácsadója a szükséges motor felállítását 2000—2500 frtra, a világítási, gépezet, vezeték és egyéb teljes berendezéseket 2300 frtra teszi. Az üzem-költségekre a kínálkozó

módozatok között egy 160 lángra gondolt területnél amortizációval együtt 1600 frtot számíthatunk.

Ha ilyen mérsékeltbb költsékezés és beruházás mellett a kellő számú fogyasztókra számítani lehet, akkor érdemes volna a részletesebb számításokra szakértőket felkérni. Arra, hogy 15 ezer forintos évi szükségletre terjedő propeziókkal foglalkozzék valaki, Köszegen komoly számító embereket nehéz lesz találni.

Egy iparos az iparosoknak.

Várjuk a mannat, hogy az égből hulljon le s közünkre ölnünkbe téve jajgatunk az idő mostohasága, a nagy adók s a verseny felett. De hogy is jut eszünkbe, hogy egynemely bajon segíteni is lehetne egy kevés igyekezettel és ösztortartással. De rosszul mondtam; eszünkbe jut sok üdvös és czélszerű dolog, de már a megvalósításhoz hiányzik a kitarítás. Oly időket élünk, melyben az egyén nem érvényesítheti magát s szüksége van érdektársulásra. Megteszik azt azok, kiknél a társulás nem volna oly égető szükség mint az iparosoknál, megteszik a gyárosok s kartellok által szabályozzák a termelést s az eladási módozatokat. Megteszik a nagykereskedők is s ringeket alkotnak egyes cikkek árának emelésére. S az iparosok? Mint fentebb mondtam, mi még csak a panaszkodásnál tartunk, pedig a tett ideje már elérkezett. Nem akarok e részben tanácsokat osztogatni csak egy oly intézmény meghonosítása végett óhajtom szavamot felemelni, mely a külföldön az iparos osztály virágzásának egyik főtenyezőjét képezi, nálunk pedig üdvös volta daczára annyira el van hanyagolva, hogy az oszme magában a legtöbb iparos előtt teljesen ismeretlen s ez a „raktárszövetkezet.”

Tudjuk mindnyájan, mennyire fokozódott az utóbbi időben a közönség igénye. Nem elég már az, hogy az iparos tartósan jól és olcsón készítse el cikkeiket, hanem magkivánják, hogy az áru csinnal is birjon. Igen ám

TÁRCZA.

Miron és kecskéje.

Nyomorult határszéli falu a Vihorlat mentén. Közönséges gondolkozásu ember ki nem találná, hogy e rongyos putrik lakóitól mit lehetne ellopni, pedig egész sor falu lopásból él.

Ime például Miron, akinek eszméi köréből határozottan ki van zárva az, a mit mások munkának neveznek.

Miron testi táplálékát a lopás, a lelkit pedig a babona és gyűlölet szolgáltatja.

Jobb és bal felé tud tekinteni, anélkül, hogy fejét megmozdítaná.

Az ilyen szemforgató emberekben különös gonoszság lakik.

Miron csendes átkot mond fogai közt a körülötte mozgó világra s nagyot rug a mellette szimatoló kecskén.

Egyedül él. Egy macska sincs a házában. A kutyára különösen haragszik, mert abban emberi érzés lakik. Egy kecskéje van csupán. Ennek sem adott utólagon kívül soha egyebet. A kecske azonban még a jéghátú is.

A gonosz, sötét sziklák közt, melyek tövében a falu van, — meredek ut visz a közeli helységbe.

A kanyargós örvényekeu éjente gyanus árnyak mozognak.

A közeli falvak lakói egymást lopják.

Mironnak a kecskéje is tolvaj.

Vele együtt jár lopni.

Akárhányszor nyomában voltak már s az utolsó perczben menekült meg.

A kecske ilyenkor teljes erővel rontott az üldözőnek s a meglöpetés hatása alatt gazdájával együtt tovairamodott.

De azért nem volt jó viszony ö köztük sem.

Talán csak a gonoszság fűzte őket össze.

Mig Miron a ház körül szimatolt, lopnivalót, addig kecskéje a konyhakerttet teite tönkre kiváló rafinériával.

Elválhatlanok voltak.

Miron olykor megkötötte, de mire a cselekvés színhelyére ért, a kecske is megjelent.

Miron olykor határtalan dühre gerjedve, dobta rá baltáját. A kecske megrázta szarvait és nagyot lökött gazdáján.

A lopásból aztán együtt tértek haza. Miron sokszor üres kézzel, de a kecske mindig jóllakva.

Miron reggel megfejte s elbocsátotta dolgára.

A faluban alig lehetett egyéb állatot látni, mint kecskét. Az ólak, kerítések tetején, az árkok széleit fedő bokrok közt két lábra ágaskodva a leégett viskók romjai közt, a patakon átvívó pallón, a kemények mellett, olykor ama lyukakban is, melyet a lakók ablaknak neveznek: egy ravasz kecske faj jelent meg.

A volt bírónak halálát is egy kecske okozta.

Amint pattogó tűz mellett ebédelt, a kéményen át egy kecske esett a fejére s nyaka megroppant.

A felesége mindjárt lebontatta a kéményt, nehogy a másik urának is bajt okozzon; de meg így a házuk is jobban hasonlított a többihez.

Mironnak nem volt felesége.

Az asszonyt tartotta a leggonoszabb állatnak.

Ha egy lány ingerkedve ránevetett, fogait csikorgatta feléje.

Ördög van benned! Miron babonás volt, mint esen a vidéken mindenki.

Egyes házak szeglete, görbe alaku fák, nagy kiálló kövek az utfélen, sőt kapufélfák és állatok is rossz hírben állottak.

Miron kecskéje határozottan ilyen volt.

Egyszer (?) Miron bepálinkázva részegen feküdt a ház előtt.

A kecske megtaposta s úgy kinyalta a nyakát hogy tálvog lett rajta.

Miron megkötötte a kecskét s tüzes paraszat rakott a körmeire, mint a hogy az elfogott tolvajjal a lakók szoktak.

Mironnak hol egyik, hol másik szomszédja biczegett. Az ilyen manipuláció után a lábujjak körmei leesnek s a deliquens nagyobb kint áll ki, mintha lábujjait egyenkint vagdoszták volna le.

A nyomor és tudatlanság e táj lakóit vadakká változtatja. Vadságuknál csak babonáságuk nagyobb.

Az asszonyok ki nem fogynak a rém pletykákból. A csepű telegráf itt hajmeresztő híreket beszél.

Miron kecskéje egyszer csak boldog állapotba jutott. A furfangos állat kóborlásában valahol megfedkezett magáról.

Miron fogait csikorgatta dühében s oldalba vágta egy nagy kövel.

Az állat ösztönszerűleg kerülte az embertelen gazdát s Miron dühre napról napra növekedett.

Végre a kecske minden baj nélkül megellett s egy szép kis fekete állatnak adott életet.

Mironon erőt vett a babona kábulata.

Hiszzen a nőstény kecskék általában ellonni szoktak, de miért ellik éppen az ő kecskéje? Neki nem kell egynél több kecske.

A háznál most is sokan vannak. Egy ember és

de ez a fogalom nagyon tág. Ami ma még szép és izléses, már talán rövid idő múlva, ha kimegy a divatból, értékét veszítette.

Épen ezért van könnyű álláspontja a gyárosnak, ki többnyire csak eszesen kiállított, divatos, de olcsó árut készít, mely elpusztul akkorra, midőn kimenne a divatból. A gyáros ezenkívül a legtöbb esetben nem a fogyasztó közönséggel, hanem viszont eladókkel áll üzleti összeköttetésben, áruát gyorsan terjesztheti el s követheti a divat eszényeit. Az iparosnál a legnagyobb nehézség nem az előállításban, hanem az eladásban rejlik. Bármily jól, bármily olcsón dolgozzék is, nem képes a vásárló közönségre oly vonzerőt gyakorolni, minőt a gyáros raktárai által. Hiszen ez csak természetes, hogy mindenki szívesebben vásárol ott, hol a készlet oly nagy, hogy izlésének és anyagi viszonyainak megfelelő tárgyakat választhat ki magának s módja van a változtatásban.

Amint mondtam, főképp ezen előny biztosítja a gyáros fölényét az iparossal szemben, nem pedig a produkció olcsósága. Ezen tehát kell segíteni a cselra alkalmas eszközökkel.

Ezen eszközök között első helyen állanak a raktárszövetkezetek. Az iparosoknak tehát raktárszövetkezetek felállítását kellene feladat gyanánt kitűzniök, de okukni kellene az eredménytelen kísérletek tanulságán. A következőkben fogom vázolni a raktárszövetkezetek tervezetét, amint azt nálunk meghonosíthatónak vélem.

Mint fentebb említém, a földolog lekötmi a vásárló közönség érdeklődését s kellő vonzerőt gyakorolni, el kell kerülni tehát az egyoldalúságot, mely főoka volt az eddigi kísérletek meghiúsulásának; szövetkezni kell tehát a hasonezélra szolgáló cikkek előállításával foglalkozó iparosoknak.

Példul együttes raktárszövetkezeteket alapíthatnának a kárpitosok-, asztalosok és esztergályosok, mint a melyek főképp lakberendezési tárgyakat állítanak elő. Ilyen rokonszámuk még a kalaposok, szabók, cipészek, valamint a ruházati cikkeket előállító egyéb iparágakhoz tartozó iparosok, együttesen működhetnek meg továbbá az élvezeti cikkek előállításával foglalkozó iparosok. Ezek a fenti célon kívül még az is el lenne érve, hogy létesíthető volna raktárszövetkezet még ott is, hol az egyes szakmáknak az lehetőség nem volna. A raktárszövetkezeteknek mindenesetre részjegyek alapján kellene létesülni s pedig úgy, hogy egy-egy személy több részjegyet is vehessen, ezek maximuma azonban korlátozva legyen. A szövetkezet áru- és eladási helyiségeiben igénybe vehető hely nagysága a részjegyek számának aránya szerint legyen megszabva. A részjegyek maximuma például 10 lehetnek. A befizetés természetesen nem egyszerre, hanem részletekben történnek. A kezelési és fantartási költségek nem egyenes hozzájárulás által fedeztetnének, hanem a szövetkezetek az eladott áruk bizonyos százalékát levonnák kezelési költség fejében, miáltal a terhek olyenné méltányos elosztása válna lehetővé, hogy a költségeket csak azok viselnek, akik hasznot húztak s ebben is meg lenne óva a helyes arány.

Hogy ki legyen kerülve a némely intézetnél uralkodó klikkrendszer, minden tagnak csak egy szavazattal szabadna bírni, habár több részjegye van is, ellenben tisztviselő csak az lehet, ki legalább is két részjeggyel bír.

A szövetkezeteknek megfelelő kölcsönt kellene nyújtani, a náluk beraktározott árukra kamat nélkül, vagy egészen csekély kamatra. A szükséges tőke részint a részjegyekre tett befizetésekből részint pedig nagyobb pénzintézeteknél felvett kölcsönökből lenne fedezendő s kétségtelen, hogy pénzintézeteink, melyek ugyanis alig képesek tőküket gyümölcsösztetni, szívesen hajlandók volnának a raktárszövetkezeteknek kedvező feltételek mellett adni kölcsönt, kivált ha a beraktározott árukban kellő biztosítékot találának, vagy pedig ha egye-

egy állat; vagy vegyük úgy, hogy két állat s most egy harmadik tolakodik ide.

Miron elhatározta, hogy a kis kecskét megöli.

Megöli, de nem úgy, mint vágó állatot ölni szokott, hanem mint egy varázsló, egy bűbájos ellenséget, aki a házhoz tolakodik. Az ilyennek vére átok.

Míront a babonás düh ingerelte.

Egy nap sikerült elfogni. Azonnal gúzst csavart s a kamrában felakasztotta.

Aztán, mintha gyilkosságot követett volna el; rettenetes érzés vett rajta erőt.

Leült a fal tövébe.

A kis kecske öltetlenül csüngött előtte a gerendán. Nagy robajjal ront elő az anyja, mely talán meghallotta az utolsó hangokat.

Kimeredt szemével Mironra tekintett s csakhamar föltalálta fiát.

Miutha ösztönszerűleg eltalálta volna a történeteket. Két lábra állva, első lábával megfogni igyekezett, mintha le akarná venni a veszélyes helyzetből, csodálatos emberi hangokat hallatva.

Miron üvegesedő szemekkel bámult egy darabig s aztán erőn köteleit vett elő.

A kecske még mindig két lábon állott, aztán lilhegve mintha Miron felé indultna.

Miron hurkolt vetett a nyakába s felhuzta a fia mellé a gerendára.

Aztán még egy köteleit vett elő s belülről magukra zárta a kaliba ajtaját.

Nemsokára mind a hárman ott függöttek: a gidó, a vén kecske és Miron.

A szomszédok másnap rájuk törték az ajtót s nagy röhögéssel üdvözölték a három felakasztottat.

Aztán megdöbbenve, kifejezhetetlen babonás aggodalom s fölelem vont rajtuk erőt s keresztelvése futottak szét.

Vadaj József.

temlegea, habár korlátolt felelősséget nyújtanának a raktárszövetkezet tagjai.

A vidéken persze sokkal több nehézséggel járna a raktárszövetkezetek létesítése, mint a fővárosban, de a nehézségeket itt is le lehet küzdeni egy kevés buzgalommal s fáradsággal. A nehézség főképpen abban rejlik, hogy egészen ellentétes szakmák nem létesíthetnek közös raktárszövetkezetet, egy-egy szakma pedig gyengén arra, hogy ilyet önérejelőből létesíthessen.

Itt központi raktárszövetkezetet kellene meghonosítani, melynek tagjai több helységben lehetnek, de az eladási árucarnok csak a szövetkezet központján létesíthetnék, mely az illető vidék forgalmának központjában lenne.

Itt természetesen nem lehetne mérvadó sem a politikai, sem a közigazgatási beosztás, hanem csupán a forgalmi s közgazdasági viszonyok. A központi szövetkezet kötelekebe tartozó minden oly helységben, hol a szövetkezetek tájainak száma egy bizonyos magasságot elér, megbízottat, vagy ha a körülmények megengedik, fiókot kell felállítani. A szövetkezeti fiók azonban nem foglalkozna áru-eladással, hanem csak befizetések átvételével, tagfelvétellel, illetőleg tagságra való előjegyzéssel, a központi áruhelyiségbe szánt áruk átvételével s az ezekre utalványozott előlegek kiszolgáltatásával. Ezzel a leglényegesebb nehézség le lenne küzdve, mert az egyes tag nem volna kénytelen minduntalan a központba fáradni dolgainak elintézése végett, másrészt pedig az á szállításnál is tetemes megtakarítás volna elérhető.

Ily megbízottakat vagy fiókokat a különböző szakmák raktárszövetkezetei együttesen is felállíthatnak, miáltal fokozottabb eredményt lehet elérni.

Ime megmutattam, mily módon lehetne ezen intézményt, mely a külföldön üdvösnék bizonyult, hazai viszonyokhoz alkalmazva nálunk is meghonosítani, anélkül, hogy a résztvevőknek jelentékeny anyagi áldozatot kellene hozni. Mert mi tagadás, meg van nálunk sokszor a lelkesedés egy ezme iránt, de midőn a kivitelhez szükséges anyagi áldozatok hozására van szó, vajmi hamar lelohad a lelkesedés szalmalángja. Iparosaink nem gondolják meg, hogy ily cselra kiadott pénz nem holt tőke, hanem oly befektetés, mely helyes kezelés mellett dús kamatokat hozhat. Ha pedig az iparosok nem akarnak, vagy ösztartás hiányában nem tudnak magukon segíteni, akkor ne panaszkodjanak az ipar pangása s a rossz üzletmenet miatt, mert habár nem is szüntethetik meg teljesen az előnyöket, melyeket a gyáripar bir a kisipar fölött, ez még nem ok arra nevezve, hogy kezeiket ölükbe tevé tétlenül nézzék saját romlásukat s ne igyekezzenek helyzetükön tőlük telhetőleg könnyíteni.

HIREK.

— **Korona.** A község-alesperesi kerület papságának a hó 16-án Pöseben Major János prépost-esperes elnöklote alatt kerületi gyűlése volt.

— **Nógrádi válaszol.** Végtelenül fájlaljuk, hogy *tulhajtott lojalitás* című multkori cikkünkkel a derek nógrádiak, vagyis helyesebben a *Nógrádi Lapok és Honti Híradó* nevű ikerültségök haragját vontuk magunkra. Ha tudnák ott az *Ipoly* partjain, hogy mennyire távol volt tőlünk cikkünk — a mely, őszintén bevallva, nem itt íródott s csupán a rója a k nézetet tolmácsolta — közléseivel a lezkeadás, talán nem mártja tollát az ottani lapok cikkírója epebe s nem mond el válaszképen olyan dolgokat, a melyek abszoluto nem egyezők a valósággal. Merő valótlanosságokat mond a nógrádi cikkkező, mikor azt állítja, hogy Köszeg 200 ezer forinttal sokkal többet költött volna a tavalyi királyfogatás ünnepségeire; hogy r o p p a n t költséggel nem sikerült villamvilágítást rendezett be; hogy a vármegye kontójára költséges csatornázást és nivollírozást csinált e város s nemulatságokra és egyéb boldonságokra két kézzel szorta az ország, a vármegye és Radó főispán pénzét. Ez teljesen helytelen, téves állítás. Ellenben valóság, megdönthetetlen tény az, és ezt szíveskedjenek a derek nógrádiak tudomásul venni, hogy Köszeg csupán csak 11000, mond 11 ezer forintot áldozott a fejedelmi találkozás vagy nappjaira és azokivül senki más kontójára még egy krajczárt sem költött. A mivel a vármegye járult a költségekhez, — valami 10.000 forint — azt a saját jó szántából és arra költötte, a mi czelt magának kijelölt. Berendezte az elektromos világítást, a melylyel, ha felült, talán maga sem tehet; fizetett fogatokat, állítottat diadalkaput stb. stb., de rank nem fordított semmit. Nem olyan splendit velünk szemben a megye.

Ennyire kell, hogy redukáljuk a nógrádi íkreknek számadását, ismételtlen is kijelentvén, hogy Nógrádnak lezkeket sommi tekintetben sem akartunk adni. Ez annál kevésbé lehetett szándékunkban, mivel Balassa-Gyarmat érdemes bírása ugyanis vett itt Köszegen jó eleve lezkeket és mint láttuk nagyon pompásan, csak nem egész hüen alkalmazta a tanultakat Gyarmaton.

— **Köszönet nyilvánítás.** Városunk nemesszövü hölgyei azépen gondoskodnak, hogy az új plébánia-templom oltárai elé szőnyegek vásároltassanak. E czélra adakoztak: Pfeffel Jánosné 5 frt, Puschi Mária 1 frt, Nykodon Julia 1 frt, Weiszebeck Sándorné 2 frt, Fáy Edéné 1 frt, Kers Anna 50 kr., Mederl Anna 1 frt, Waisbecker Edéné 1 frt, Zurka Sándorné 2 frt, Kovács Sándorné 1 frt, Herzfeld Kornélia 1 frt, Kirchknopf Mihályné 2 frt, Kulcsics Mária 50 kr., Babitané 1 frt, Windisch Antalné 1 frt, Wurtzenberger Josefa 1 frt, Németh Imréné 2 frt, Gyurász nővérek 2 frt, Draskovits Imréné 1 frt, Aug Paula 1 frt, Gábríel Józsefné 1 frt, Hában Teréz 1 frt, Markovits Józsefné 1 frt, Miske bíróné 1 frt, Chernel Kálmáné 1 frt, Szabadhegyi Mihályné 1 frt, P. N. 20 kr., Woiszmáhr Sándorné 1 frt, Ivanska Anna 2 frt, Chernel Klementina 1 db. arany — 5 frt 90 kr., Reichlin báróné 1 frt, Ebergényi A. 1 frt, Dohual Irma 1 frt, Kulcsár Aranka

1 frt, Irtzing Zsófia 1 frt, Lauringer Cécilia 1 frt, T. M. 50 kr., Schwarz Johanna 1 frt, Eberling Antónia 50 kr., L. F. 30 kr., Stegmüller Lászlóné 50 kr., Banits A. 50 kr., Zins 1. 50 kr., Paller Franciska 1 frt, Cortesi 1 frt, Waisbecker Mária 1 frt, Faszl Anna 1 frt, Koczor Mária 1 frt, Pados Thanhoferne 1 frt, Mohr Vilmosné 1 frt, Korehmáros Irma 2 frt, Martinkovits Mária 1 frt, Wieser Mária 2 frt, Schöffler Anna 1 frt, Schager Aloysia 1 frt, Hechinger Imréné 50 kr., Csácsi Istvánné 1 frt, Kubinek Antónia 1 frt, Bertha Anna 1 frt, Czoke Mária 2 frt, Zins Gisella 50 kr., Hoffmann-Vajda Klementina 1 frt, Salamon Gezáne 50 kr., Schermanné 50 kr., Gerouoser Luontina 2 frt, Ganz Frigyesné 1 frt, Wessenberg V. 1 frt, Seala Antonia 1 frt, Pohl Müller Edéné 1 frt, Wodnianszky 2 frt, Woher N. 1 frt, Brenner Sándorné 1 frt, Szeybold Otília 1 frt, Gruber Lujza 50 kr., Schönbauer Mária 2 frt, Partzer Stefania 5 frt, Boranok Ferencné 50 kr., Gyurasik E. 2 frt, Fokéssy 50 kr., Zabka Cécilia 50 kr., Waldmayer Györgyné 50 kr., Feh Mária 1 frt, Potzberger Lujza 1 frt, Senehákné 50 kr., Vörös Mária 50 kr. — Összesen 100 frt. — Éppen elegendő arra, hogy a főoltár és a lourdi Szűz Mária kápolna oltára elé művészi kiállítású két szép szőnyeg ara fedeztessék. A nemesszövü adakozóknak hálás köszönetét nyilvánítja Major János prépost-plebános.

— **Elmosott vásár.** A mult hétfői vásár, a melyen sokat igézőnek mutatkozott, olyan keveset hozónak bizonyult. Nagy számmal jött ugyan eladó és vevő, de a d. e. 9 óra tájban eleredt eső akadályozta a forgalmat s később teljesen elmosta a vásárt. Legtöbbet profitiroztak a keresárosok, a kiknek bőségesen akadt a vendégből. Egyebütt minden megüresedett. Még a marhavásár sem végződött valami nagy eredménnyel. Fölhajtottak összesen 1672 dbot, melyből 516 drbot adtak el.

— **Egy nagybecsű ajándék.** Az új plébánia-templom az utóbbi napokban megint kapott egy nagybecsű ajándékot. Az életben levő egykori és mostani községi segédlelkészek egy gyönyörű kiállítású, vörös szagrín borbó kötött és muszliv ezüst verottal és csatokkal ellátott *misale*t ajándékoztak a templomnak a következő ajánlással:

SANCTISSIMO CORDI JESU IN TESSARAM GRATI ANIMI OFFERUNT COOPERATORES, QUI IN PAROCHIA GINSIENTI TURAM ANIMARUM AGEBANT. ANNO MDCCCLXLIV DIE XXIII SEPTEMBRIS.

Aláírva: Mazali János nagy-pösei, Pecsénka József földsi plebános; Róthy István tiszteletbeli kanonok, szombathelyi szemináriumi vicerektor; Schwarz Ferenc szt.-leki, Boós János rába-hídvégi, Lóránt Antal győrvári, Nagy Ignác rohonezi, Liskovits Ferenc letonyói, Czadera Mátyás pinka-sz.-királyi, Németh Imre szt.-királyi, Rosenblüh Antal szt.-lőrinczi plebános; István Vilmos szombathelyi kanonok; Rácz József borostyánkői, Wallner Alajos badafalvi, Szilágyi József pusztaszt.-mihályi plebános; Boer Károly cs. és kir. kat. alr. isk. tanár; Palinkás Geza szombathelyi szem. lelkigazgató; Kun Vilmos pörgölői, Eberhardt Gyula és Strausz Flórián községi segédlelkészek.

— **Elalvo felben.** Az elektromos világítás, mely nálunk hirtelenében olyan nagy lángot vetett, már-már elalvóban van. Ugylátszik, hogy meghányták-vetették a dolgot és arra az eredményre jutottak, hogy jó lesz rá még egyet aludni.

— **Sörgyarúgy.** Ismételve is figyelmeztetjük a sörgyári részvényeseket, hogy a további 20%-os részlet *Schneller* Ernő pénztárosnál jövő november hó 1-ig befizetendő. A kik a befizetést elmulasztják:

1. 6%-os kesedelmi kamatot fizetnek;
2. háromszor lesz hírlapilag a fizetésre felszólítva;
3. ha ez esetben sem fizetnek, első befizetéseiktől elesnek és részvényeik a napi árfolyamban el lesznek adva.

Mindaz az alapszabályok 8. §-ban foglaltatik.

Az egyes befizetők a részvény 30%-os névértékőre ideiglenes nyugtatványt kapnak, melyet a pénztároson kívül még Mayer Gyula igazgatóügyi tag is aláír.

— **Az előfogatok díja.** A tavalyi királynapok óta fizetetlen maradt előfogatokat eddig sem a megye, sem a kormány nem akarta kifizetni. Sok szegény ember egy éven át hiába sürgette jól megérdemelt fuvardíjának kifizetését, míg végre most kilátása van, hogy a megye fogja azt neki kifizetni, melyre ez a 20 ezer forintos teher hármlik s a mely ezt, ugylátszik, pótdóban kénytelen behajtani.

— **Hideg idő.** Bizony hideg lett. A marónis gyerekek, csalhatatlan bizonyossággal megérezvén a tél közeledtét, kiállott a főtérre, ahol a novemberre is túlságosan télies időben passzióból vagy kénytelenségből satalók szívesen vezik a forró gosztenyét. Még komolyabb az idő a stájer és az osztrák hegyes vidéken. Onnan már fehér kintős alatt tekintenek át hozzánk a *Schneeberg* és társai, mintegy figyelmeztetve bennünket, hogy készüljünk fel meleg gunyával, mert itt a tél.

— **Kinevezés.** A megye főispánja *Herbst* Géza felső-éri szolgabíró tiszteletbeli főszolgabíróvá nevezte ki.

— **Képviselő-választás** lesz legközelebb Kőrmentdon, melynek képviselője tudvalevőleg lemondott. Jóllehet *Bay* Lajos nagybirtokos és báró *Eichs* Loránd közoktatási minisztert emlegetik.

— **Városok pótdója.** Mint az illető helyi lapokból olvassuk, Szombathely város jövő évi pótdója 56, Soproné meg pláne 62%-ra van fölvéve. Persze ott jobban is bírnak.

— **Országos kerékpár-verseny.** A „Vasvármegyei Sport-Egylet”-nek megbízásából a Pannonia Kerékpár-Egylet és a Savaria Bicycle Club a mult vasárnap országos kerékpár-versenyt rendezett a sport-egylet új pályáján. A verseny rendkívüli érdeklődés mellett nagyszámú előkelő közönség előtt folyt le.

A verseny lefolyását a következőkben adjuk:

I. Magnyító-verseny. 2000 m.

Ebben 17 nevezett közül: Első: *Schwáb Béla* (Hunnia) Budapest; második: *Rottenbiller János* (M. Testgyak. Köre) Budapest; harmadik: *Hanno Arthur* (I. Pozsonyi K. E.)

Díjak: Elsőnek a vasvármegyei Sport-Egylet tiszteletdíja (ezüst serleg) és nagy ezüst érem. Másodiknak kis ezüst érem. Harmadiknak bronz érem.

II. Szombathelyi klubok-versenye. 4000 m.

5 nevezett közül indult 5. Első: *Buttá Kálmán*; második: *Mayer Benő*; harmadik: *Flodorer László*.

Díjak: Elsőnek ezüst verseny óra és nagy ezüst érem. Másodiknak gyémánt melltű. Harmadiknak bronz érem.

III. Fő-verseny. 5000 m.

Ebben 18 nevezett közül 8 indult. Első: *Rottenbiller János*; második: *Schwáb Béla*; harmadik: *Floryk Gyula* (N. K. E.) Budapest.

Díjak: Elsőnek ezüst tintatartó és nagy ezüst érem. Másodiknak ezüst dohányszelencze és kis ezüst érem. Harmadiknak bronz érem.

IV. Vendégek versenyé hölgyek díjára. 3000 m.

12 nevezett, indult 9. Első: *Rottenbiller János*; második: *Schwáb Béla*; harmadik: *Miholic Julio* (P. H. D. B.) Zágráb.

Díjak: 1. A szombathelyi hölgyek díja (arany óra) és nagy ezüst érem. 2. Kis ezüst érem. 3. Bronz érem.

V. Record-verseny. 2000 m.

Record 3 perc 16.6 másodperc. 12 nevezett közül indult 7. Első: *Schwáb B.*; második: *Harzic Marijan* (H. K. B. Sokol) Zágráb; harmadik: *Wiegand Rezső* (H. M. B. C.) Budapest.

A díjak nem lettek kiadva, minthogy a versenyzők a kitűzött record időn túl érkeztek be.

VI. Bajnoki-verseny. 10.000 m.

Tizenhárom nevezés közül indult 11. Első: *Rottenbiller János*; második: *Miholic Julio*; harmadik: *Hanno Arthur*.

Díjak: Elsőnek bajnoki szalag (kék-fehér) és nagy ezüst érem. — Győztes Magyarország Koréparos bajnoka versenypályán 1894. évre. — Másodiknak: tiszti díj (ezüst serleg) és kis ezüst érem. Harmadiknak bronz érem.

VII. Vigasz-verseny. 3000 m.

Indultak hatan. Elsőnek beért *Wiegand Rezső* Hunnia Budapest; másodiknak *Harzic Marijan*, Zágráb.

Díjak: Elsőnek ezüst érem. Másodiknak bronz érem. Az összes versenyek d. u. 4 és 1/2 órákor végződtek.

Megjegyezzük még, hogy d. e. a megjelent koréparosok díszes koronáiban járták be a város főbb utcáit azután kivonultak a versenypályához a azt hivatalosan felmérték.

Este a Hungaria szállóban mintegy 150 terítékű társas vacsora volt, melynek kezdetén dr. *Bárdossy Jenő*, a vasvármegyei Sportegylet elnöke nagyszabású beszéd kíséretében adta a győzteseknek a tiszteletdíjakat és érmeket.

— **Czukorgyár Sarvartott.** A Sarvartott épített hatvani *Deutsch B.*-felé cukorgyár műtanrendőri bejárása *Balogh Gy.* min. osztálytanácsos vezetése alatt végbement. A szükséges épületek már terítve vannak. A gyár a jövő őszel kezd meg üzemét. A szükséges répa termelésére a vidék összes földbirtokosai kötelezték magukat, kik között van *Bathyni gróf* és *Lajos* bajor hercege. A gyár minden valószínűség szerint prosperálni fog.

C s a r n o k.

Fővárosi képek.

Gyönyörű park közepén díszes nyaraló áll, impozáns külalakkal s még impozánsabb, díszesebb berendezéssel. A fényes termekben minden pazar bőkezűségre vall s az egész épület, az összes bennevalókkal arra mutat, hogy itt a szegénységet, a nyomort még talán hírből sem ismerik.

Az olvasó szobájában elegánsan öltözött hölgy ül gazdag reggelije mellett; a legújabb hírlapok még föl-bontatlanul hevernek a díszes faragványú asztalkán, használatra várva.

A ház urnöve elköltvén reggelijét délelőtti 11 órákor, dnott egykedvűséggel bontja föl és futja át a lapokat, majd idegenen folkel s csenget a komornának. Pillanat múlva előterem a szolgálatra kész nő s várja a parancsot.

Mondja meg a kocsinak, hogy fogjon be, ki akarok kocsikázni.

Rövid idő múlva fényes uri fogat robog ki a park kapuján s gyorsan röpíti tova a benne ülő szézeslyos urnót.

Délután 3 órákor van az ebéd. Izletesebbnél izletesebb étel kerülnek az asztalra, hivatta arra, hogy még a legnagyobb inyoncz izlést is kielégítsék. Finom borok, drága esemegék egész halmaza szaporítja a fogások számát, s elgiti ki a tisztán jóhoz szokott s kényeskedő gyomort. Elköltvén fekete kávéját is a ház urnöve, illatos cigarettére gyújt s leheverés a kényelmes ottománra, egyidejűleg semmitmondó tekintettel nézi a kökes füstkarikákat, azután ebéd utáni álomra hajtja fejét. — Ha felébred, a eselődök losve várják parancsot s egész igyekvészetükkel oda hatnak, hogy kifogás alá ne essenek. —

Drága ruhákat öltve magára, kikocsikázik végig az *Andrássy-* s a *Stefánia* uton, bámulatot s irigységet kelte egyszerre a nézők sokasága között.

Hány elfojtott sóhaj, félhangon mondott megjegyzés kíséri a díszes fogatot utjában; hány nélkülözést szenvedő, szegény emberben támaszt e látvány önkénytelenül is olyan végzetes gondolatokat, a melyek a mai társadalmi rend felforgatását célozzák?

Az urnő feszes tartással, kevélyen tekint szét a „nem kiváltságosok” sorain, olykor-olykor fanyar mosoly jelenik meg ajkai körül, majd hátradölvé a kocsit puha vámkosáira, tetzelegve néz jobbra-balra. Nem hallja a titkos sóhajokat, a félhangos megjegyzéseket, de hisz miért is hallaná? Talán, hogy segítsen a nyomorultakon?

Kocsikázás után estélyre hivatalos öngyűsége, oly estélyre, hol reprezentálni, feltűnni kell. A terembe lépvekor hallatszódó bámulást szülte moraj meggyőző a gazdag urnőt arról, hogy drága ruhái, kincseket erő ókszeret megtejték a kívánt hatást.

A legkellemesebben eltöltött esti órák után puha selyemvankosok és párnák várják a gazdag asszonyt a pihenésre. A nap fáradaibaiban (?) kimerülve adja át magát *Morpheus* jöltező karjainak. Nem bántják a gondok, éjjeli almat nem zavarja semmi; nem kell arra gondolnia, mi lesz a holnapi nappal? . . . Nyugodtan alhatik tovább. Vajjon eszébe jut e a gazdag urnőnek néha szegényebb ömbertársa is? — — — — —

Hítvány pinczelakáiban, hol örökös felhomály uralkodik s a kellő szellőztetés hiánya nagyon is érezhető, tengődik egy nyomorult család. Kezdetleges berendezés, piszok, nedvesség és penész váltakozva tarkítja az odut, mely valóságos tanyája a különböző betegségek csiráinak. Rongyokba, fésző ruhadarabokba burkolt sapati, beteges alakok kuczorognak a „lakás” különböző sarkaiban. A férfi, a család fenntartója napszámmal keresi kenyerét; egész nap nehéz munkát végezve csak épen annyit tud összekuporgatni, hogy családjának kenyerre legyen. Az asszony gyenge, beteges, patikára doktorra nem telik, tehát kinok s szenvedés közt tengeti napról-napra nyomorult életét. — Reggeli, ebéd s vacsora egyforma náluk; kenyeren kívül ritkán jut más az asztalra, de a szegény család ezzel is megelégszik, még jó, hogy ez is van. Ők nem ismerik a kényelem, uri élet kellemét; örömről, boldogságról álmodozni sem mernek; a rózsának csak tövisét ismerik.

Estétként, ha a család fő hazáján s a kenyérből, néha burgonyából álló szegényes vacsora elkötvetett, gyakran ül egymással szemközt, ránczolt homlokkal, mely gondolatokba merülve férfi s asszony. Szó nélkül tekintenek egymásra s csak néha töri meg a mélyszeges esendőt egy a bánatos bebelből előtörő sóhaj.

„Alusznak már a gyermekek?” — kérdi elfojtott hangon a férfi.

„Hála Istennek igen!” — hangzik az egyszerű válasz.

„Szegény, ártatlan teremtesek ti, csak pihenjétek, csak nyugodjatok nyomoruságos fekhelyeteken, legalább nem látjátok arczomom a gondok, a küzdele okozta mély redőket; aludjatok csak szépen, legalább addig feleditek az élet keserűségét, s talán jólérről, gond nélkül életéről fogtok álmodni.”

Naphosszant faradozom s mégis mily silány az eredmény, hiába, sok a munkaerő s kevés a pénz. (?) Szegény ember, te nyomorogni fogsz talán az idők végtelenségéig, vagy legalább is addig, mikor már nem kell többé dolgoznod.”

Egyidőre elcsendesül minden; az asszony a „lakosztály” egy sarkában keresi föl fekhelyét a kemény földön; a férfi meg fennmarad és tovább szövi gondolatainak fonálát. Elgondolja, elképzeli magában a jólét nagyszerűségét, irigységreméltóknak találja a gazdagokat s sopánkodva gondol az elérhetetlen után. Né-mely pillanatban örületes gondolatok keringenek fölízgatott agyában, a képzelet sobes szárnyán messze ragadja el a szerencsétlent a súlyedés, az örvény felé, de csakhamar ismét a józan ész s a megnyugvás jut uralomra, száműzve lesznek a kárhozatos gondolatok s a kemény lelki küzdelem végső eredményeképp néhány vissza nem fojtható könnyesepp rezeg a lecsukódni készülő szempillakon. Par perc múlva a férfi is nyugalomra tér, de vajjon fog e nyugodhatni? — — — — —

A legújabb divat szerint öltözködve könnyed lép-tekkel lejt végig a vaczi utca aszfaltján egy intelligens hölgy. Választékos, modern toilettjét sokan megbámulják s a fővárosi életet nem ismerők bizonyára abban a tudatban leledznek, hogy e nőt, ki oly gond nélkül látszik tovalebenni a villamos fényvel kivilágított nagy forgalmu utcán, bizonyára jólét, gazdagság környékezi s nem kell arra gondolnia, hogy mit fog holnap ebédelni. Az ilyen csalékony hitben ringatózó szemlélőknek megaughatjuk, hogy alaposan tévednek. A fény, igaz, szemképráztató s a dolgot fölületesen vizsgáló ember hiszékeny, de ha mélyére hatolunk a dolognak, arra a talán váratlan felfedezésre jutunk, hogy a látszat gyakran csal s a kápráztató vakító fény mögött hatalmas árny rejtiözik.

A legnagyobb lelki nyugalommal libbenő, mosolygó nőnek nem jut vacsorára. Az estebéd idejét otthon tölti el a nélkül, hogy étkezne, mert minos miből, s olmulván a hivatalos vacsora órája, kimegy a főváros legnépesebb utcáira feltűnést és irigységet (?) kelteni.

Hányan nem tudják, hogy e viselkedésben mennyi keserű guny rejlik? De hát mutatni kell s a világnak be kell kötni a szemét, hogy meg ne lássa, észre ne vegye a háttér sivárságát. Balg! hiedelem!

Sokan azt vélik e feltűnő reprezentánsok közül, hogy senki sem tudja meg azt, hogy ez elegáns öltö-zetek csak komédiára valók, s eltelvén a hivatalos funkció órája, kopott, nem ritkán rongyos ruházatnak adnak helyet — otthon, — a hol már nem kell tartani a fűrkésző szem kritikájától.

Miért hát e színeskedés? Nem köztudomásu e azok előtt, kik a körülményeket ismerik s a helyzetről tiszta képet szereztek maguknak, hogy az estétként

magát a tömeg által bámulatot hölgy — nappal — titokban fölkeresi a különféle nőket segélyző egyesületeket, hogy ismét némi anyagi segélyt vagy kézi munkát kapjon, a mely munkából legalább annyit szerez magának, hogy épen ehon nem hal. Pedig jobban is élhetne, vacsora is telnek s nem kellene az erre szánt időt otthon éltlen eltölteni; de mikor „divatkorzak”-ot élünk s a keresemény drága ruhákra kell, mert máskülönb a világ kigunyolná őt. Inkább éhezik, csak a toilett legyen minél feltűnőbb, hogy estétként a vaczi utcán vagy *Andrássy*-uton sorsáló emberáradat között minél nagyobb bámulat tárgyat képezze. — — — — —

Kicsiny, hónapos szobájában lakik a szegénysorú egyetemi hallgató; szülei a legszerényebb anyagi körülmények között élvén, gyermeküket nem segélyezhetik, s így a fiatal ember önerejére lévén utalva, küzdeni kénytelen a lét sanyaruságával. Feljövén a fővárosba tanulmányait végezni, naphosszant barangol foglalkozást keresve magának, hogy valahogyan eltolgódhassék. — Kopogtat itt is, ott is, de hasztalanul; mindenütt már be van töltve az állomás, mit ő elfoglalni óhajt, s nap nap után kifáradva, elcsüggedve, vesztett reménynyel tér haza kised szobájába.

Azt mondják, a ki dolgozni akar, talál az munkát a fővárosban, csak keresen. Ezen állítás hangzatosabb azonban gyakran téves úton járnak, nem akarják el-hinni, hogy nagyon sok esetben nem áll meg a föntem-lített mondás. Sokszor heteken át szaladgálhat az a szegény egyetemi hallgató a nélkül, hogy bárminő fog-lalkozást is találhatna. Szeretne dolgozni, műveltségével arányban nem áll s képzettségének meg nem felelő munkákat is végezne, csak akadna ilyen.

S ha végre nagy nehézen talál valami olyan fog-lalkozást, mi biztosítja számára azt az előnyt (?), hogy naponta legalább egyszer étkezze, hálát ad a Minden-hatónak. Hányszor nem kénytelen éhezni, koplalni a szerencsétlen ifju, kinok talán egyedüli hibája az, hogy nem jómódúnak született; hányszor tekint be szomorúan sóhajva a kávéházak, vendéglők ablakain, hol vígan falatozó vendégeket lát, de vesztére, mert e látomány éhségét még csak növeli.

Miért nem fordulnak a nagylelkű emberbarátokhoz? kérhetnek sokan. Hja! A filantropia csak theoríában létezik, a praktikus rész majd jobb időkben jut ér-vényre. —

Étlen kénytelen tél idején hideg szobájában dide-regve tanulmányaiban előkészülni s míg a vaskos tudománys könyveket forgatja, önkénytelenül is az a gondolat vilán át agyán, miért is teremtett az Isten nyomort es szegény embert?

Othon, szobájában csüggetően gondol kétes jö-vőjére, kinn a fényes utcákon ez örzelem csak fokozó-dik, látva a sok jólétben élő embert, az egészségtől duzzadó arcokat. Keserű mosolylyal ajakán gondol önmagára s ha ott véletlenül a tükörbe néz, elriad a reá meroven tekintő sovány, becsott arcától.

A pihenés ideje elérkezett, lefekszik, hogy álomba szenderüljön, de az éhség nem enged nyugtot neki, soká hánykolódik ügyében, míg végre a kimerülés jótékony szelleme megkönyörül rajta — rövid időre.

Nemo.

Köszönet-nyilvánítás.

Mindazon barátok és ismerősök, kik ben-nünket szeretett testvérünknek,

Link Józsefnek

temetése alkalmával megirszteltek, fogadják szí-vünk legforróbb köszönetét.

A gyászoló család.

Henneberg G. (ca. kir. udvariszállító) selyem-gyára Zürichben a privátmegrendelők lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és színes selyem-szöveteket, matorenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottakat, damaszot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szín s árnyalatban). Min-ták postafordulóval küldetnek. Svajczba esimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bolyeg ragasztandó.

— **Matlekovics Sándor** v. államtitkár gyergyo-szent-miklósi képviselővé történt megválasztása alkalmából az „Ország-Világ”, ezen előkelő szépirodalmi képes hetilap részére gyönyörű mondást irt, melyet az „Ország-Világ” legutóbbi számában eredeti autogrammban Matlekovics arczképével együtt közöl. Az „Ország-Világ” az a lap, melyben a szellem óriásai találkoznak, amony-nyiban az „Ország-Világ” minden száma a legjelesebb hazai és külföldi írók műveit hozza. Kepei magas szín-vonalon állanak; elsőrangú művészek rajzai elsőrangú műtízetben reprodukáltak, úgy hogy úgyzólván az „Ország-Világ” az egyetlen hazai szépirodalmi hetilap, mely a külföldi hasonírányú lapokkal a versenyt kiállja. Jó szolgálatot vélünk tehát tenni olvasóinknak, midőn az „Ország-Világ”-ot, Váradi Antal e közkedvel-tésű, elterjedt és legszobb képes szépirodalmi hetilapját figyelmükbe és pártfogásukba ajánljuk. Mutatványszámot ingyen küld bárkinok a kiadóhivatal. Előfizetési ára pedig a hazai szépirodalmi lapok között a legeskevényebb. Negyedévre csak 2 frt, félévre 4 frt, egész évre 8 frt. Kiadóhivatal (hová az előfizetési pénzék küldendők) Bu-dapest V., Hold-utca 7 ik szám.

— Az ősz és tél roham lépésekkel közeledik és ennek folytán semmi ajánlható melegebb, minthogy hasznos és nemes olvasmányokról gondoskodjunk azok, kik szellemi szórakozottságukra is gondot fordítanak. A „Képes Családi Lapok” immár 16 év óta fennálló ismeretterjesztő és szépirodalmi lap a tekintetből ajánlható. Más különben a „Képes Családi Lapok” azért is megérdemli a tömeges pártfogást, mert úgy eddig, mint ezután azon igyekezett, hogy minden ízében magyar legyen. A programjában a régebbi és újabb írások és képek mindenkor támogatják és ezáltal is támogatni fogják. Különösen érdekes az októberi és decemberi negyed, mert ez évnegyedben négy önálló regény lesz közölve. Meg pedig „A jó szövetség” Tolnai Lajostól, „Az Adria partján” Csermely Gyulánétól, „A számozott szerelme” Vajda Vilmostól és „Feny a sötétségben” Miskolci Henrictől. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára: egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen küld a kiadóhivatal: Budapest, V., Vadász-utca 14. szám saját házában.

— Nagyszabasu emlékműve nőtte ki magát a „Magyar Tanfőiskola és Tanítónők Ezredéves Albuma”, melynek szerkesztésére a Békésen megjelenő „Tanügy” című közlöny felhívására egy bizottság alakult a hazai tanügyvilágok szerkesztő-éreiből. Az album fénynyomatú lapjai Divald Lajos műtermében készülnek s a művészi kivételű vastag fedőborítékokat az előfizetők az első küldeménynyel már november hó folyamán megkapják. A további küldemények havi részletekben fognak szeptember től. A vállalat kivitele igen praktikus, amennyiben lehetővé teszi, hogy arcképek és elrajzok a mű megjelenése folyamán is elfogadhatók s így azok sem kestek el, aki eddig arcképeiket nem tudták beküldeni. A mű árban jelentkezősnel 3 frt; jövő év január folyamán 3 frt és szeptemberig a harmadik 3 frt részlet fizetendő. Bővebb tájékoztatást nyújt Vaday József a „Tanügy” szerkesztője Békésen, kihez minden küldemény intézendő. A mű bolti ára 12 frt lesz s így előfizetők 3 frttal olcsóbban kapják.

— Fenyképesek évkönyve cím alatt a Nyitányházán megjelenő „Fenyképeszeti Ertesítő” szaklap szerkesztősége egy esinos kiállítású zsebkönyvet fog kiadni az 1895. évre. Ezen évkönyv már azért is érdekfűzőt fog kelteni, mivel ilyen még magyar nyelven nem jelent meg soha és kiváló gondos összeállításánál fogva hivatva van a hasonló nemet termékeket hazánkban kiszorítani. Ezen zsebkönyv ezelszerű beosztása és tartalmának hasznossága folytán egyike leendő a legnépszerűbb és legkényesebb kézikönyveknek. Az összes fenyképeszeti eljárások le lesznek ebben írva minden változatban és azt nemcsak a szakfenyképeszek, de fenyképeszségédek és műkedvelők is mint nélkülözhetlen és becses munkát hasznosan forgathatják. Az évkönyv tartalmát a „Fenyképeszeti Ertesítő” szeptember havi száma részletesen közli, ezt a számot a kiadóhivatal mindenkinek ingyen küldi meg a ki eziránt érdeklődik. Az évkönyv f. é. december hó közepén jelenik meg, előjegyzési ára 1 frt 20 kr. Könyvtári forgalomba nem kerül, csak annyi példányban lesz kinyomtatva a hány előjegyzés arra történik. Előjegyzések csak október hó végéig vétetnek figyelembe. A „Fenyképeszek évkönyvé”-nek beszerzése fűlöslegessé teszi minden más szakmunka megvásárlását, mert ebben a legújabb hívek stb. venyei és egyáltalában minden eljárás közölve lesz.

— „Magyar Világ” cím alatt egy rendkívül élénk hazafias szellemű áthatott képes családi lap indult meg, mely irodalmi színvonalon álló gazdag tartalmával nemcsak az olvasóközönség nagy zömét hódította magához, de felkeltette az irodalmi körök érdeklődését is, s ma a Magyar Világ legtekintélyesebb és legelterjedtebb szépirodalmi néplapja Magyarországnak. Ez a hazafias irányu derék lap most lépett második évfolyamába, s mint a hozzánk beküldött mutatványszámokból látjuk, nagyon méltó arra, hogy hazánk első képes néplapjának nevezzük. Főszerkesztője Boross Vilmos regényíró, kinnek fényes tollát az egész ország ismeri. A Magyar Világ új évfolyamának első számai a következő gazdag tartalommal jelentek meg: „Parasztkirály.” Törteuti regény. Irta: Boross Vilmos. „A miniszter anyja.” Irta: Tolnai Lajos. „A magyar ördög.” Irta: Mikszáth Kálmán. „Egy anyai szív regénye.” Társadalmi regény Pápay Zoltántól. „Ésküvön.” Románéz Varsányi Gyulától. „A bujdosó magyar vezér” Palágyi Lajostól. „A szószegő.” Irta: Tóth Béla. „Kenyér után” Kisteleki Edétől. Ajánljuk ezt a jeles szépirodalmi képes néplapot olvasóink figyelmébe. A Magyar Világ megjelen hetenkiut egyszer két nagy iv tartalommal. Előfizetési ára negyedévre 1 frt 50 kr., mely őszeg a lap kiadóhivatalába, Budapest, Erzsébet-körút 32. szám alá küldendő. Mutatványszámot ingyen és bérmentve bárkinek küld a kiadóhivatal. Egyes számok minden könyvkereskedésben és könyvügynöknél rendelhetők és kaphatók.

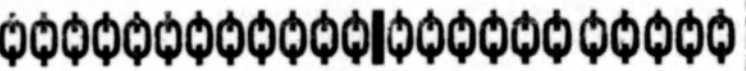
— A Peters-Littolf stb. nemzet népszerű kiadványok olcsóságát leverte jószág és olcsóságban a „Zenélő Magyarország” kiadója Klökner Ede budapesti zeneműkiadó, ki a páratlan értékes folyóirattal oly vállalatot honosított meg nálunk, melyért őszinte elismerést szavaz neki minden magyar zongora játékos. Klökner Ede szakított a régi tradícióval s megtörte a ringet, mely a zeneműkiadókat egy táborban egyesíté, melynek jelszava a közönség fizessen! és oly olcsó zenemű folyóiratot indított, mely nem csak olcsóság, jószág, de kiállítás dolgában is felülmúlja a legelőbb amerikai kiadványokat, s lehetővé teszi mindenkinek a már alig megfizethető drága hangjegyek mellözésével csupán a lap járattásával 1 frt csokoly negyedévi előfizetést hat füzetben 10 oldal zenével, így negyedévre 60 oldalra a legzebb dalok, népdalok, táncz és szalon darabokból a legújabb újdonságok megszerzését. Az ép most megjelent október 15 diki szám tartalmazza: 1.) Gárdi Ferencz „Alkonyodik” szép dalát. 2.) Zandányi

Armánd „Csőtörtökön este” legdivatosabb népdalát. 3.) Ivon Ch. az „Adria gyöngye” remek szép flumei emlék keringőt. 4.) Tschalkowszky Peter „Őszidat” a világ-hírű évszakok ezimű jellemdarab cycelus „október” számát. A minden számmal újabb és újabb meglepetést hozó kiűnő zenelapot zongorázó közönségünknek a legmelegebben ajánljuk. Előfizethetni a kiadóhivatalnál Budapest VI., Csengery utca 62/a.

H i r d e t é s e k.

MAGYAR GAZDÁK LAPJA
 a Földmívelési Érdekeink és Gyakorlati Mezőgazda egyesített kiadása.
 Heti gazdasági szaklap az agrár érdekeknek, a közigazdaság egyéb ágaival összhangban való képviselése és fejlesztésére.
Minden irányban teljesen független, legelőkelőbb magyar gazdák alapítása, minden politikai párt férfitait egyesíti.
Szerk. herényi Gothard Sándor.
 Szerkesztőség: Erzsébet-körút 15. sz.
Tessék mutatós számot kérni.
 Október 7-én jelenik meg.

Arverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy a községi általános takarékpénztár végrehajtónak Schoberwalter Borbálya teij. Schadt Mihályné, Schoberwalter Antal nagykonuak, valamint Schumet Mihály gyám által képviselt Schoberwalter Mihály, Schoberwalter József és Schoberwalter Mária kiskorúak szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbíróság területén fekvő Hámor községben fekvő a három 11. sz. tjkvben végrehajtott szenvedők közös tulajdonául felvett A I. 1—9. sorszám alatti felvett 7. h. sz. 1/8 telekre 812 frt, valamint az ugyanott felvett 173., 296, 568. és 700. h. sz. ingatlanokra együttesen 169 frt kikiáltási árban az árverést elrendelte, es hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1894. évi október hó 30-án d. e. 10 órakor Hámorban a község házában

megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 81 frt 20 krt, illetve 16 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jeizett árfolyammal számított es az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt avadékképes értékpapírban, a kiküldött kezdezet lenni, avagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bantapenznek a bírósagnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsszolgáltatni.

Kelt Köszegen, 1894. évi augusztus hó 2-án.
 A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

KÖZP. VEGYKIS. ALLOMÁS
 BUDAPESTI CÉG
 Országos m. k. közp. vegykis. kemiai es allomás.
 (Földm. m. k. miniszterium).
 Sz. 1437. Az orsz. m. k. chemiai intézet es központi vegykisérleti allomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a Cögneo-ípar részvénytársaság cognegyára a modern technikai es az egyszegűgyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből folyó hó 21. napján hivatalosan vett (ötfele) cogneumumák minilegyike kifogástalan jó minőségűnek taítatott.
 Budapest, 1892. október hó 28-án.
 Az igazgató helyett: Tóth r. s.
 Kapható Köszegen: Jánosa Gyula fűszerkereskedésben.

Feigl Gyula könyvnyomdája

jegyzetek

figyelmébe ajánlja üzetét, hanem vállalkozik az egész üzletvilág mindennemű nyomtatványainak az elkészítésére is.